

ÍF TÓK STEYPI

ÍF - Mjøltnir 3-2

(25-13, 25-21, 21-25, 18-25, 15-13)

FLOGBÓLTUR Steypasigurin hjá fuglfirðingum leygardagin var tann fimti tilsamans, og tí vann ÍF steypið til ognar. Men gjørdist ein finala, ið var munandi tyngri at vinna, enn væntast kundi frammanundan

Hilmar Jan Hansen

Næsta ár nøyðist Flogbóltssambandið at finna nýtt steyp til menninar at kappast um, tí leygardagin vunnu fuglfirðingar tað fyrri fimtu ferð tilsamans, og tí kundu teir taka tað við sær, uttan at skula koma aftur við tí um eitt ár.

Men tað gjørdist ein sera spennandi og jøvn finala, sum akkurát tað sama kundi verið endað við sigri til Mjøltnir, sum veruliga stríddist fyrri lívinum og vísti seg frá síni bestu síðu, so ÍF í lötum líktist øllum øðrum enn einum steypavinnara.

Kortini var tað í mest avgerandi lötuni, at ÍF vísti styrki og beinleiðis yvirhálaði Mjøltnir á sjálvari málstrikuni. Liðini bæði spældu fyrri viku síðani ein fimmsettara, tá Mjøltnir eisini hevði kjansin at fara við øllum, men hesa ferð gjørdist tað bara upp- aftur meira spennandi, tí tað vóru bókstaviliga seinastu bóltarnir, ið avgjördu alt.

Fáur man ivast í, at ÍF hevur tað bestu og sterkastu manningina í ár, og sannførandi støðan á stigatalvuni, har ÍF er sjei stig framman fyrri Mjøltnir, boðar eisini frá tí. Kortini vísti mansfinalan, at tað ikki altíð nýtist at vera nóg mikið, at tú hevur bestu spælararnar, um mótstøðan er eitt lið, ið sum lið kann geva so harða mótstøðu, sum Mjøltnir gjørdi tað.

Byrjaðu sum væntað

Dysturin byrjaði, sum roknast kundi við. Liðini fylgdust ta fyrstu nervøsu lötuna, sum tað helst eisini eigur at vera í einari finalu, har alt skal avgerast í hesum eina dystinum. Báðu megin netið stríddust menn heilhjartað um

Myndir: Álvur Haraldsen

hvønn einasta bólt, men eftir javnleik 11-11 fór ÍF avstað og kom fyrst upp á 17-11.

Mjøltnir fekk svarað eina ella tvær ferðir aftur, so tað bleiv 22-12, áðrenn ÍF vann settið 25-13. Eitt vóru sterkar servur, men gjøgnumgangandi munurin var Rúni Weihe, ið vísti fleiri góðar smakkroyndir av sínum dygdum. Tá hann spilaði seg út, vísti tað seg, at Mjøltnir ikki í fyrsta umfari hevði nakað móttrekk.

Eisini í øðrum setti fylgdust liðini eina löt, men frá 7-7 fór Mjøltnir at leggja seg framum og

hevði fyrri tað nógva leiðsluna upp til 20-20. So setti ÍF aftur trumf á við servuni, samstundis sum Mjøltnir hevði eina røð av vánligum móttøkum. Hesa ferð var tað Bjarni Larsen, ið koyrdi avstað við servuni og ikki endaði, fyrr enn ÍF hevði vunnið settið.

So var tað, at Mjøltnir líkasum raknaði við, og eftir eina javnað byrjan í triðja setti, ið gekk heilt upp til 15-15, vísti spælendi venjarin, Boban Ilic, at hann eisini var ein profilur, ið ikki skuldi gloymast. Hann servaði Mjøltnir framum 19-15, og hóast ÍF royndi

at andøva ímóti, helt Mjøltnir fast og vann settið trygt.

Mjøltnir kom sera nær

Nú var støðan í dystinum 2-1 til ÍF, og skuldi Mjøltnir gera ein vørr aftrat, mátti tað vera nú. Tað sá eisini út til, at klaksvíkingarnir fataðu álvaran, tí teir fingi eina góða byrjan í fjórða setti og vóru trý ella fyra stig frammanfyri. Men so hvørt sum tað bleiv við at ganga, øktist sjálvsálitið, so Mjøltnir kom á odda 12-7 og síðani 17-9. Sjálvt um Brian Poulsen hevði eina góða servurøð, tá Mjøltnir

var á odda 24-13, so rakk tað ikki longur enn til 24-18, áðrenn Boban átti síðsta smasjið til 25-18.

Í fjórða settinum gjørdur spælararnir hjá ÍF eina rúgvu av feilum, og tann størsti mundi vera, at teir slett ikki spældu sum eitt lið. Sjálvt um teir royndu at spæla bóltarnar upp til Rúna Weihe, kundi hann heldur ikki fáa tað at rigga, og í veruleikanum sá einki serligt út hjá fuglfirðingum undan fimta setti.

Nú skuldi alt avgerast, men framvegis sá Mjøltnir út til at hava munin. Tá liðini skiftu síðu, var 8-5 til Mjøltnir, sum fekk smasjini inn og setti blokkarnar á røttu støðini, so tú á vøllinum sást smilandi Mjøltnir-andlit, men panikk í ÍF-eygunum!

Her lúrdi sensatióin, men best sum tað líktist einum steypadegi við dupultsigri til Mjøltnir, raknaði ÍF við aftur. Hetta var í evstu löt, men at hon eisini kann brúkast, gekk sjón fyrri søgn. Jan Ó. Ellingsgaard fekk servað ÍF frá 10-12 til 14-12, og hóast Mjøltnir eina ferð svaraði aftur, rakk tað bara ikki til meira. Við einum ótrúligum endaspurti fekk ÍF so statt tikið seg saman, vend dystinum og vunnið so seint, sum tað læt seg gera.

Tí gjørdust tað allíkvælt fuglfirðingar, ið kundu lýsa við móttøku og øllum, sum hoyrir til. Steypið kom, sum sagt, til Fugla-fjarðar sum ogn, og nú stendur so eftir at síggja, hvussu verður í FM-finalunum. Mjøltnir kappast við SÍ og Fleyr um at mæta ÍF har, men spæla klaksvíkingarnir sum leygardagin restina av kappingarárinum, kann hvat sum helst henda.

hilmarjan@sosialurin.fo